

Publicerad 25 maj 2011 kl. 04:00
Uppdaterad 25 maj 2011 kl. 09:21

TEXTFÖRSTÖRINGEN
SPONSRAS AV: **smarteyes**
✉ Tipsa en vän Skriv ut

Människans kraft och svaghet

Conny Palmkvist om Doris Dahlins "Till mamma på mors dag".

BOKEN. Beteendevetaren och mångsysslaren *Doris Dahlin* debuterade redan 1971 med den tidstypiska "Ockupationsleken", men sedan dröjde det mer än tre decennier innan uppföljaren kom.

Efter det har hon dock återkommit desto oftare, inte minst fick den självbiografiska "Skammens boning" genomslag för bara några år sedan.

Dahlin stiger fram som en författare med blick för det inre av människan, då hon börjar med den själsliga aspekten av våra liv och därifrån vrider blicken mot hur våra handlingar sprider sig som ringar på vattnet. Katalogen rymmer

betraktelser angående utanförskap, klasskamp och utsatta barn, men där finns också stråk av hur stark försoningens kraft kan vara.

Den aktuella *Till mamma på mors dag* är en välgjord analys av den typen av såriga förhållanden man inte enkelt undkommer.

Vi följer de två kvinnorna Reseda och Elisabeth, som båda har en egen historia att berätta, men som på sätt och viss också delar ett gemensamt öde. Resedas mamma har dött och hon sitter i moderns lägenhet med ett berg av tillhörigheter som hon inte vet vad hon ska göra med. Hennes man har varit otrogen, men kommit tillbaka.

Ändå blir det inte som det varit. Under tiden som hon kämpar med röjningen av dödsboet flackar hennes historia som en oroväckande skugga i bakgrunden.

Den andra kvinnan, Elisabeth, har sin mor kvar, men denna har börjat förlora greppet. Hon minns inte längre. Visst har hon det bra på vårdhemmet, men borde inte Elisabeth hälsa på oftare? Och vad är det med den förlorade brodern som lämnade allt, men återkom?

Författaren monterar snyggt ned livsödena och dissekerar varje korn av smuts i en svartmålad vardagsrealism om försenad frigörelse och händelser som blivit till livslånga hinder.

Nej, det är inte alldeles lättsmält, men jag låter villigt Dahlin gräva ner mig i den här sortens svårmod eftersom det är så fint genomfört.

Må hända att de två kvinnorösterna hamnar väl nära varandra vid ett par tillfällen och kanske att det blir en väl lång studie av eländet under Elisabeths resa. Då svajar berättelsen lite under de många detaljerna, men det är på det hela taget en liten invändning.

Dahlin får ihop sin berättelse bra och många kommer att greppa pennan för att skriva ett brev av tacksamhet.

Så är det ju när man träffar på kornet och att skapa trovärdiga karaktärer hör till romankonstens svåraste delar. Här lyckas hon klä sina kvinnor hela vägen när de famlar genom livet.

Och visst är det en nyttig påminnelse hon levererar: En människa tror att hon inte ska orka, men plötsligt har hon tagit ytterligare några steg och funnit nya krafter. Ibland krävs det rejält med kampvilja för att inte bara överleva, utan också leva.

Det lär väl inte tilltala alla, men en mer nyanserad bok om kvinnor och deras mödrar lär semesterflanörerna knappast hitta i år.

Conny Palmkvist
info@connypalmkvist.se

Doris Dahlin.

CULLA MONTAN Å© ULLA MONTAN

Till mamma på mors dag

Doris Dahlin

Ordfront